31994D0069

L 33/11 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1994 2 7

TARYBOS SPRENDIMAS
1993 m. gruodžio 15 d.
dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos sudarymo

(94/69/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 130s straipsnio 1 dalį siejant su 228 straipsnio 3 dalies pirmąja pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [3],

kadangi Bendrija ir jos valstybės narės dalyvavo Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos įkurto Tarpvyriausybinio derybų komiteto surengtose derybose dėl Bendrosios klimato kaitos konvencijos parengimo [4],

kadangi 1992 m. birželio 3–14 d. Rio de Žaneire vykusioje Jungtinių Tautų konferencijoje aplinkos ir plėtros klausimais Bendrija ir visos jos valstybės narės pasirašė Jungtinių Tautų Bendrąją klimato kaitos konvenciją,

kadangi kaip nurodyta Konvencijos 2 straipsnyje, galutinis Konvencijos tikslas yra pasiekti, kaip numatyta atitinkamose Konvencijos nuostatose, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracijos kiekiai atmosferoje stabilizuotųsi iki tokio lygio, kad pavojingas antropogeninis poveikis nesutrikdytų klimato sistemos, ir tą padaryti per tokį laikotarpį, kad ekosistemos galėtų natūraliai prisitaikyti prie klimato kaitos, kad nekiltų pavojus maisto produktų gamybai ir kad būtų sudarytos sąlygos tvariai ekonominei plėtrai;

kadangi ratifikavus Konvenciją, išsivysčiusios ir kitos Konvencijos I priede išvardytos šalys bus įpareigotos imtis priemonių, ribojančių CO_2 ir kitų Monrealio protokolu nereglamentuotų šiltnamio efektą sukeliančių dujų antropogeninės kilmės emisiją, siekiant iki šio dešimtmečio pabaigos individualiomis ar bendromis pastangomis sumažinti šią antropogeninės kilmės emisiją iki 1990-ųjų lygio;

kadangi pasirašant Konvenciją Bendrija ir jos valstybės narės dar kartą patvirtino tikslą iki 2000 metų visoje Bendrijoje stabilizuoti išmetamų CO_2 dujų kiekį neviršijant 1990-ųjų lygio, kaip nurodyta 1990 m. spalio 29 d., 1991 m. gruodžio 13 d. bei 1992 m. gegužės 5 ir 26 d. Tarybos išvadose;

kadangi pagal 22 straipsnį Konvencija teikiama ratifikuoti, priimti ar patvirtinti ją pasirašiusioms valstybėms ir regioninėms ekonominės integracijos organizacijoms;

kadangi prevencinė veikla siekiant užkirsti kelią pavojingai antropogeninės kilmės klimato kaitai turi būti vykdoma tarptautiniu ir nacionaliniu lygiu;

kadangi ir Bendrija, ir valstybės narės yra kompetentingos tam tikrose srityse, kurioms taikoma Konvencija; kadangi siekdamos tinkamai įgyvendinti visus Konvencija prisiimamus įsipareigojimus Bendrija ir jos valstybės narės turi tapti Susitariančiosiomis Šalimis;

kadangi įsipareigojimą riboti Konvencijos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytą antropogeninės kilmės CO_2 dujų emisiją įgyvendins visa Bendrija; ir Bendrija, ir jos valstybės narės vykdys veiklą pagal savo turimą kompetenciją;

kadangi Bendrija pažymi, kad valstybės narės imsis būtinų priemonių, kurios leistų kuo anksčiau ir, kiek įmanoma, vienu metu deponuoti valstybių narių ir Bendrijos ratifikavimo ar patvirtinimo dokumentus,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos bendrijos vardu patvirtinama 1992 m. birželio mėn. Rio de Žaneire pasirašyta Jungtinių Tautų Bendroji klimato kaitos konvencija.

Konvencijos tekstas pateikiamas šio sprendimo A priede.

---

(1) OL C 44, 1993 2 16, p. 1.
(2) OL C 194, 1993 7 19, p. 358.
(3) OL C 201, 1993 7 26, p. 1.
(4) 1990 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos Rezoliucija 45/212 dėl pasaulinio klimato apsaugos dabartinės ir ateinančių žmonijos kartų labui.

2 straipsnis

1. Pagal Konvencijos 22 straipsnio 1 dalį Tarybos pirmininkas Europos bendrijos vardu deponuoja patvirtinimo dokumentą Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

2. Tuo pat metu pagal Konvencijos 22 straipsnio 3 dalį Tarybos pirmininkas deponuoja šio sprendimo B priede pateiktą pareiškimą dėl kompetencijos bei C priede pateiktą pareiškimą.

Priimta Briuselyje, 1993 m. gruodžio 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. DE GALAN